

kunde have været Tale om, men som naturligvis vilde have kostet overordentlig meget. At en fransk Chokoladefabrikant, Meunier, for at gøre Reklame for sit for Resten over hele Verden bekendte Fabrikat — jeg gør ogsaa nu Reklame for ham ved at nævne ham her — har anvendt 1 eller 1½ Million, er noget, man ikke kan anføre til Sammenligning med en Udstilling af det danske Landbrug. Dertil kommer, at vore danske Landbrugsprodukter vare henviste til et ganske andet Sted, Vincennes, beliggende ½ Mil derfra. Det lykkedes os jo, hvad jeg var meget glad ved, den sidste Dag, jeg var i Paris — jeg var dernede for at paase, at alt var saa godt for Danmark som muligt — at af 3 Udstillere fik 1 Grand Prix og to Guldmedaille, og hvad Landbrugsudstillingen paa den store Udstillingsplads angaar, fik den ogsaa Grand Prix. Jeg vil dog sige dette, at medens jeg maa tilstaa, at jeg ikke hører til dem, som, naar de komme til Udlandet og se noget dansk, ere ubetingede Beundrere af vort eget, har jeg ved mit Besøg paa Pariserudstillingen ikke alene, hvad Landbrugsafdelingen angaar, men for alle Afdelingers Vedkommende faaet et Indtryk, som har overtruffet mine Forventninger, og jeg mener, at vi have Anledning til at takke alle de Mænd, som saa flittig i saa lang Tid, og saa uegennyttig have arbejdet paa, at vort Land ikke skulde blive overset eller glemt ved denne Lejlighed. Jeg er ganske sikker paa, at det er rigtigt, naar jeg siger, at det blev det heller ikke. Naturligvis, større og kostbarere kunde det have været gjort, det er alt sammen noget, som man kan sige, at det kunde have været endnu bedre, end det var; men det forekommer mig, at der er Grund til at være tilfreds med det, som det er. Nu skal Udstillingen jo snart lukkes, og vi have da god Grund til at være tilfredse med det, som det er forløbet, og det vilde ikke være forløbet saa godt, hvis ikke den danske Rigsdag havde stillet sig saa velvillig til de forskellige Bevillinger, det er givet. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, naar det kommer til Stykket, har været vel fornøjet med sit Ophold i Paris. Skulde det ikke være Tilfældet, kan der jo komme en anden Lejlighed, hvor vi kunne faa det bedre udstyret, endnu flottere end nu. Der har ikke været Lejlighed for mig til at notere andet af den forløbne Forhandling, og jeg skal for nærværende Tid indskrænke mig dertil.

Finansministeren (Scharling): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) rejste det Spørgsmaal, om Landbruget ikke kunde blive fri for at svare Told af Melassefoder, og henviste til, at de jydsk Landmænd paa Delegeretmødet enstemmig havde vedtaget et Andragende om at faa denne Told afskaffet. Dette Andragende har endnu ikke foreligget for mig, og jeg har derfor ikke haft denne Opfordring til at gaa ind paa en Undersøgelse af disse Forhold. Jeg skal efter den Anledning, der er givet mig, gøre Spørgsmaalet til Genstand for en nærmere Overvejelse og Undersøgelse. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) klagede over, at Generaldirektoratet for Skattevæsenet i Bekendtgørelse af 25de Juni d. A. havde udtalt, at Loven af 31te Marts d. A. „om Fritagelse for Bygningsafgift i visse Tilfælde“ ikke skulde gælde for Marstal. Han henviste til, at det under Forhandlingerne om Loven blev udtrykkelig udtalt, at Loven ogsaa skulde gælde for Marstal, uden at det blev modsagt af Finansministeren. Jeg har eftersat dette og fundet det ganske rigtigt; men jeg skal bemærke, at Ordføreren udtrykkelig tilføjede, at Frederiksberg ikke faldt ind under Loven, fordi der i Lov af 23de Februar 1866 er givet den udvidet Næringsret, som gør, at den behandles som Købstad med Hensyn til Bygningsafgift. Men det samme gælder om Marstal. Den ærede Ordfører synes at have overset, at der foreligger en Lov af 1ste Marts 1867 om Handelspladsen Marstals Nærings- og kommunale Forhold, der behandler den i saa Henseende ligesom Frederiksberg. Det er altsaa givet, at Marstal med Hensyn til Bygningsafgiftens Beregning siden 1867 har været betragtet og behandlet som Købstad, ganske som Frederiksberg, og da det udtrykkelig siges i Loven af 31te Marts, at den ikke kan finde Anvendelse paa Frederiksberg, ser jeg ikke rettere, end at Generaldirektoratet har fuldstændig Ret i, at Loven heller ikke kan komme til Anvendelse paa Marstal. Jeg skal bemærke, at der for mit Vedkommende ikke skulde være noget til Hinder for at udstrække Lovens Virkninger til Marstal; men jeg maa fastholde, at der maa foreligge en Lovhjemmel for at gøre det, og den savnes i Øjeblikket. Jeg skal kun endnu tilføje den Bemærkning, at dette ogsaa maa overvejes, om man finder det rigtigt, at Handelspladsen Marstal betragtes og behandles som Købstad i de